

Σ τ ι χ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στι

Ε^ν τω ζαυ ρω σκ κα τηρ γη σας την τε ξυ υ λκ κ κ κα τα α α

ραν εν τη τα φη σε ε νε κρω ω σας τε θα να α α τε κ το ο κρα α α α τος

εν δε τη ε γερ σει ει σε ε ε φω τι ι σας το γε νος τω ων αν

θρω ω ω πω ων Δι α τε το σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ

γε τα Χρι σε ο Θε ος η η μων δο ο ο ξα α α α σοι

Σ τ ι χ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ χη μκ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Η νοι γη σαν σοι Κυ ρι ε φο βω πυ λαι αι αι θα να α α τε

πυ λω ροι δε δκ ι δον τες σε ε πτη ξαν πυ λας γαρ χαλ κας συν ε

τρι φας και μο χλκς σι δη ρκς συ νε ε ε θλα σας και ε ξη γα γες η

μα α ας εκ σκο τκς και σκι ας θα α να α α α τε και τκς

δε σμκς η μων δι ι ε ε ερ ρη η η η ξας